

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

4. Dies Novemb. Sic nos agere debemus, ut non tanquam propter corpus vivere debeamus, sed tanquam non possimus sine corpore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

mus vitæ exitus , qui si praxi illa non concluditur ;
spes vitæ illuditur , votum salutis fallitur , hæc scire
non tantum est salutare , sed pro salute necessarium ,
denique hæc omnia :

Qui scit laudatur , qui nescit vituperatur.

4. DIES NOVEMB.

Sic nos agere debemus , ut non tanquam propter cor-
pus vivere debeamus , sed tanquam non possimus
sine corpore . *Seneca epist. 15.*

Mortifi-
catio.

I. **P**RIMA scientiæ Sanctorum ru-
dimenta , fateor sunt cor-

pori perquam rudia , sed
spirituī utilia ; prima enim in ejus schola lectio , est
carnis mortificatio , non terrearis verbi asperitate ,
frange corticem qui amarus , ut gustes nucleus ,
qui suavis est , ne attendas verbum , sed expende ver-
bi sensum . Hæc quam times carnis mortificatio , est
quām optas cordis vivificatio : sic moriendo fugis
mortem , acquiris vitam : quid ? an ergò tyrannus est
Deus qui nostris se oblectet doloribus , qui sibi pla-
ceat in nostris cruciatibus : qui pascatur nostrâ in-
ediâ , qui reficiatur nostrâ siti ; qui dicitur nostra ege-
state , qui exultet nostris gemitibus , cui dulce sit fa-
mulos , jucundum filios suos dilectos & sic dilectos
toto corpore , ciliciorum asperitate vestitos , flago-
rum diritate laceros , sanguine nostro cruentos , om-
ni denique solatio destitutos , mœrore oppressos in-
tueri ? quasi non posset nos , nisi sic afflictos tueri ,
profectò , necesse est mortificatio sit bonum in-
comparabile , & illius boni emolumentum sit in-
estimabile , cùm ille bonus , & misericors Deus ,

cùm

(a)

cum ille pater amabilissimus illam nobis tam s^æpè, tam accurate, tam impensè per se, per Unigenitum suum, per Prophetas, per Evangelistas, per Apostulos, per primos Ecclesiæ Magistros voluerit nobis commendare, imò & mandare, quomodò Jesus nostri magis, quam nos ipsi amans, tam mitis, & humilis potuisset enuntiare hæc verba. (a) Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie: nisi sciret ex hoc semine uberrimam nobis inde posse accrescere & gratiæ, & gloriæ segetem?

II. Age fructus inde crescentes, ut simus cum Joseph, filii accrescentes, suis momentis trutinemos. Si quis pater filium haberet, eumque primogenitum, imò quod caput est unigenitum, morbis non tantum plurimis, sed maximis infestatum: si laborarent pedes podagra, manus chiragrā, alii artus syathicā, stomachus cholicā, totum corpus gangrānā; si jaceret in Nosocomio uti Job in simeto, qui esset potius simulacrum cadaveris, quam figura hominis; ejusque pater calleret arcanam aliquam artem sibi uni notam, aliis ignotam, qua posset sine difficultate, facile, sine impensis, gratis, sine cunctatione, citò, illi mederi: totque ac tanta malitia pellere, ac pristinæ valetudini restituere, si artem illam celaret, nec eā ad solatium filii uti cuperet. Huncne tu dices patrem, an carnifcem? hunc ne censeret erga filium medicum, an contra filium Tyrannum? huncne interpretareris filium prosequi amore, an persequi odio? quis unquam Nero ferocius sœvisset in corpus alicujus

Catho-

(a) Matth. XI. 29.

Catholici, quām hic filii sui unigeniti? una est omnium sententia, hunc talem non modò è parentum erāendum catalogo, sed nec in hominum recenteundum numero; qui sic filium detestaretur ut nec tantillo labore, suum in filium vellet affectum stari.

III. Quod damnares ab homine fieri, non probes si id faciat Deus, non est pater qui sic diligit filium, & Deus hominem utpote pro quo factus est homo, nec Job in suo sterquilino tot fuit oppressus infirmitatibus, quot homo post casum prīmi hominis, utpote cuius tanta est infirmitas, ut à planta pedis usque ad verticem capitis non sit in eo sanitas: unicum est pharmacum morbis tantis proscribendis, non tantum utile sed facile, mortificatio, hanc nobis propōnit magnus ille Medicus, de quo olim virtus exhibat, & sanabat omnes, illam nobis non tantum commendat, sed inculcat, imò ut hoc tam necessario utaris medicamento, non tantum mandat præcepto, sed præit exemplo, sumit in manus calicem, cuius haustu eris sine ullo morbo in pristino statu:

(a) *Potes̄ tu bibere calicem quem ego bibiturus sum?* propinat & sic invitat, ut bibas, præbabit. Hoc calice homo affectus suos componit, appetitionibus exorbitantibus modum imponit, purgat intellectum: renovat spiritum, in pristinam afferit è servitute libertatem, extinguit libidinem, proscribit invidiā, exterminat iracundiam, denique omnibus se eximit infirmitatibus, qua igitur fronte exoptet quis reticuisse Deum, nec judicasse tam salutare remedium, tam necessarium pharmacum? cur h̄c medi-

(a) *Matth. 20. 22.*

Novemb.

Tessera.

884

medicina ad salutem non utamur? sit licet hæc medi-
cina amara carni, est chara meati, carni non indul-
gas; ut cœlestia sapias:

Incrassata caro, gustat cœlestia raro.

5. DIES NOVEMB.

Penitentia appellata quasi putentia, eo quod ipse
homo in se pœnitendo punit, quod male amisit.
Hugo l. 3. de mysteriis Ecclesiae.

Ubi præcessit I.

A Ltera arcana illius scientiæ, de
culpa sequan-
tur poena.
qua heri, lectio, est sui ipsius
Deo oblatio. Primas in omni-
bus tribue qui est omnium primus, utpote princi-
pium. Illi offeres primas vitæ, qui vitæ tuæ est do-
minus, cui enim potiori jure vives, quām ei à quo
habes quod vivis? nec enim usquam vives verius,
huncquam felicius. Deo ut vivas, tibi, mundo, pec-
cato morere. Eidem ut placeas, ejus justitiam mis-
ericordiâ placa. Sicut nullum est momentum quo il-
lum in te non experiris beneficium, sic nec momen-
to illum sustine offendum, quia æterni est interitus
discrimen, gravius aliquod, vel momento, foyisse
crimen. Quid si differatur ultra terminos misericor-
dæ, & præcidatur spes veniæ? satis ut metuas ne
pereas, est posse perire. Multis id saepius evenit, tu ca-
ve & time, ne tibi eveniat. Offensa omnis in semita
cœli, error est tantò periculosior, quantò prolixior.
Cogita vias tuas, & si ducant per devia, converte
pedes tuos: quo pergis diutiùs, recedis longius, re-
dibis difficiiliùs: nolle in calle errorem corrigere, est
velle ruinam incurrire: nolle redire, est velle perire;
redeas ergò in mentem, ut redeas in rectum callem,

Pars III.

K k k

ante-